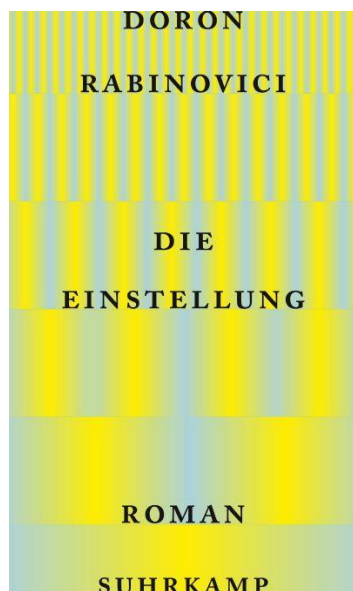

Doron Rabinovici

The Position

Novel

(Original German title: Die Einstellung. Roman)

224 pages, Clothbound

Publication date: 14 February 2022

© Suhrkamp Verlag Berlin 2022

Sample translation by Đorđe Trišović

made for [INCENTIVES – Austrian Literature in Translation](#)

pp. 8 – 10

Iz recenzije Erkana Osmanovica, 07.04.2022. Prevod: Đorđe Trišović

Mržnja u visokom formatu

Svega jedan otkucaj srca, jedan klik – i eto ga: Avgust Beker raskrinkao je desničarskog populistu Ulija Popa. U pažljivo odabranom kadru, fotograf je zabeležio trenutak u kojem Pop nazdravlja kriglom piva i „pokazuje lice čoveka koji bi mogao i da ubije, mržnju u visokom formatu“.

Beker godinama uspešno ovekovečuje ljude i njihove stavove. Njegov ugled na medijskoj sceni nije mali. A dobar kadar sa Popom dokazuje: i dalje je uspešan. Međutim, časopis koji ga je angažovao, *Forum*, ne želi da snimak pošalje u štampu. Zašto? Da li je posredi strah od populiste i njegovih obožavatelja?

Ne. *Forum* ne želi da ga optuže kako manipuliše završnicom predizborne kampanje. Odjednom, Pop će pokazati interesovanje za fotografiju te će je otkupiti od fotografa. Bekeru više ništa neće biti jasno. Za razliku od Popa: on će snimak iskoristiti kao motiv za kampanju. A Beker? Dobiće gomilu para i naći će se na udaru javnosti. Jer u njenim očima, postao je preletač koji je prodao dušu.

Ukratko: biti protiv

U najnovijem romanu, Doron Rabinovici secira povezanost politike, medija i vizuelnog jezika. U tom smislu, naslov knjige treba shvatiti dvojako. S jedne strane, reč je o postavkama kamere, a s druge o ličnim stavovima figura. Dok Beker predstavlja slomljenog idealistu, Pop se pojavljuje kao neko ko je žedan vlasti, neko ko se ne bori ni za šta konkretno, već protiv „onih na vrhu“.

Kako radnja romana odmiče, čitalac uviđa: stavovi se mogu promeniti, pomoću parola, fotografija – ili novca. Potreba za novcem i zavisnost od njega provlače se kao osnovna ideja romana. Beker je prinuđen da proda snimak isključivo iz finansijskih razloga, a Pop ne želi samo da pobedi na izborima, nego i da „poslove sa državom“ i „deonice domaćih firmi“ ustupi misterioznom biznismenu.

Tempo i korupcija

U „Postavki“, Doron Rabinovici oslanja se na kontraste: u oblikovanju likova ili u njihovim postupcima. Bekeru ne polazi za rukom da se odupre događajima, dok Pop povlači konce nad svim i svima. Centralnu tačku romana čine politika, mediji i njihova međusobna povezanost. Pritom, Rabinovici svesno ne aludira na austrijsku političku i medijsku scenu. On se radije zadržava u oblasti onog opšteg, što, međutim, ne znači i površnost! Ova uzbudljiva priča prožeta je poređenjem korupcije i idealizma – u brzom tempu: Rabinovici ne želi da dosađuje. Što mu je i pošlo za rukom.

Odlomak:

Pop je izjavio da govori samo ono što misli običan svet, pošto elita prećutkuje kakva opasnost pretila zemlji, jer nam se približava cunami koji ima sve da nas odnese, a koga to ne zanima, nego hoće da uljuljka ljude, izdajnik je svih nas, čitave nacije, a zatim je upotrebio jednu reč koja je privukla pažnju većine prisutnih. „Lažljiva štampa“, rekao je, a zatim se blago nasmešio, kao da uvredu prisutnih treba shvatiti kao šalu, kao da je ova reč bila samo ime od milja, ironično ašikovanje - , i upravo u tom trenutku, Avgust je pritisnuo dugme i napravio čitavu seriju fotografija. Zatim je na trenutak zastao ne bi li pogledao snimke na ekranu. Uobičajena provera, puka rutina, kako bi, ukoliko je neophodno, izmenio postavke, no utom, nakon što je proverio nekoliko slika, desilo se nešto što nikad nije iskusio. Avgust je osetio odbojnost prema sopstvenim slikama. A to ga je dočekalo nespremnog. Odjednom ga je obuzela želja da ode.

Provukao se kroz zbijene redove članova drugih redakcija, probio se pored koleginice sa fotoaparatom, zatim izbegao noge Marion Etl koja ga je toliko iznenađeno pogledala da se odmah zatim sapleo o kabal mikrofona u rukama nekog radijskog novinara. Primetivši komešanje, Pop je sa drugog kraja prostorije pogledao u tom pravcu, no Avgust je već izašao na ulicu, najednom ne znajući više šta ga je spopalo. Međutim, nije želeo da opet uđe i ponovo prođe pored ostalih, a, na kraju krajeva, nije ni morao danas da fotografiše Popa. Ima još vremena, a ionako ga niko nije poslao na ovu konferenciju za novinare. Došao je svojevolejno, misleći da mu je dužnost da se pripremi za zadatak. Blesave li ideje! Otkad su njemu trebale temeljne pripreme kako bi mogao da valjano obavlja svoj posao? Možda mu je Selma ubacila tu bubu u uho.

Bez njegove slike, nema priče, nema rečenice, nema ni jedne jedine reči, rekla je Selma. Ionako najviše voli da radi sa njim, Avgustom Bekerom, ali kad je ova tema posredi, smatrala je Selma, nema izbora. Niko drugi, tvrdila je Selma, ne dolazi u obzir. Kada vidi kakve se slike obično prave sa Ulijem Popom, prođe je želja da piše članak o njemu, jer ne želi da je ubrajaju u one zahvaljujući kojima taj opsenar uvek ispadne tako sjajan i bajan. Njegovi snimci, što je Avgustu postalo jasno nakon tih reči, moraju da budu potpuno drugačiji te da uhvate Popa kakvog javnost nije videla.

Na kolegijumu, Selma je iznela šta je imala da kaže. Moraju, objasnila je, da imaju Ulija Popa na naslovnici. Pop je čovek koji celu zemlju drži u šaci: makar otkako je počela ova kampanja. Ne mogu više da kriju kakva se opasnost nadvila. Želi da napiše dug članak o Uliju Popu i njegovoj kampanji. Po

prostoriji se proneo žamor. Ne vredi sad pljuvati Popa, uzdahnulo je jedan mladi kolega. No, Bruno, glavni urednik, dao je zeleno svetlo. On veruje Selminom osećaju. Ali potrebne su nam ekskluzivne slike. I da ne širimo priču, biće dovoljan pažljivo odabran portret, dodao je Bruno. Niko se nije začudio kad je Selma na to uzvratila da u zadatak želi da se upusti samo sa Avgustom Bekerom. Samo što je Selma iznela svoju nameru – bez njegove slike, nema priče, nema rečenice, nema ni jedne jedine reči, Avgusta je obuzeo nemir. Odlučio je da ode na svoju ruku. A njoj da ne kaže ništa. Zato je otišao na Popovu konferenciju za novinare, sa koje je, videvši kadrove na ekranu kamere, upravo pobegao.

[...]

Doron Rabinovici

Rođen je 1961. u Tel Avivu, a odrastao u Beču. Radi kao pisac i istoričar. Piše novele, romane i naučne članke. U Austriji je poznat kao borac protiv rasizma i antisemitizma. Poslednje nagrade koje je dobio jesu Nagrada Anton Vildgans i Počasna nagrada austrijskog izdavaštva za toleranciju u misli i delu.

Najnovije knjige:

- *Negde drugde*. Roman. Berlin: Zurkamp 2010.
- *Vanzemaljci*. Roman. Berlin: Zurkamp, 2017.
- *I kao Rabinovici. O jeziku i na njemu*. Salzburška čitanja poezije posvećena Štefanu Cvajgu. Beč: Sonderzal, 2019.
- *Postavka*. Roman. Berlin: Zurkamp, 2022.

Veb-strana: <http://www.rabinovici.at/>